

adskillige den Respekt, han i Forvejen havde vakt ved sin mandige Skikkelse.

»Ja disse Sideniusser er nok Karakterer,« blev der sagt et Sted oppe i Nærheden af Philip Salomon, hvad denne imidlertid syntes at overhøre, skønt Ytringen var henvendt særlig til ham.

Derimod var der blandt Gæsterne ved denne øvre Bordende en anden Herre, — en ældre, tungt ludende Graaskæg — paa hvem Bemærkningen gjorde et vist Indtryk. Det var den bekendte Etatsraad Erichsen, en af Byens Rigmænd, ja maaske dens rigeste Mand og dertil en national Velgører i stor Stil. Allerede før Bordet havde Overretssagfører Hasselager talt til ham om Per og søgt at interessere ham for dennes Planer, som han ikke tidligere havde kendt noget til eller blot hørt om. Derfor sad han nu og iagttog ham med saa prøvende Blikke, ligesom han var opmærksom paa alt, hvad der blandt de Omkringsiddende blev sagt om den unge Mand og hans velansete Slægt.

Ved Efterretten slog Philip Salomon for tredje Gang paa sit Glas. Det var dog ikke — som han straks under Selskabets Munterhed forklarede — for at bortgive endnu en Datter. Han vilde derimod foreslaa en Skaal for Dr. Nathan og ønske ham velkommen tilbage fra den lange Udlændighed, som jo heldigvis kun havde knyttet ham endnu fastere til Landet og dets Ungdom. Skaalen blev drukket med stor Begejstring. Flere af Gæsterne